

Corneliu Crăciun, *SOCIETĂȚI ACADEMICE DIN BUCOVINA. ARBOROASA ȘI JUNIMEA*, Fundația Culturală “Cele Trei Crișuri”, Oradea, 1997

Corneliu Crăciun și-a ales pentru lucrarea de doctorat tema *Societăți academice din Viena, Cernăuți și Graz*. El a tipărit recent la Oradea o primă lucrare dintr-o serie consacrată societăților academice ale studenților români din Imperiul Habsburgic.

Demersul său științific reprezintă prima prezentare monografică exhaustivă a celor două societăți academice, Arboroasa și Junimea.

Cercetând atent arhivele celor două societăți, rapoartele anuale, presa vremii și literatura istorică referitoare la acestea, Corneliu Crăciun oferă, în cele 234 pagini ale cărții sale o imagine complexă, veridică, nuanțată. După un *Cuvânt înainte* – din care înțelegem seriozitatea și responsabilitatea cu care autorul s-a străduit să cerceteze și să illustreze un astfel de subiect – lucrarea este împărțită în trei părți. Prima parte este dedicată **Arboroasei** și cuprinde: înființarea, formele de activitate, inițiative, desființarea și procesul conducătorilor societății. Partea a doua se referă la **Junimea** și are o largă gamă de aspecte: înființare, ideologie, inaugurarea anului administrativ, manifestări civice și politice, secțiile literară, muzicală, teatrală, juridico-economice, sportivă, manifestări culturale, biblioteca și cabinetul de lectură, publicații – periodice și foi umoristice, raporturi anuale ale societății, baluri, jubilee, excursii, legături cu alte societăți și instituții, fonduri bănești, donații și utilizarea lor, alumneul (internatul), muzeul și dizolvarea societății. În finalul acestei părți, într-un fel de epilog, *Obsesia istoriei*, Corneliu Crăciun relevă strădaniile predecesorilor pentru cunoașterea activității celor două societăți; sunt menționați Ilie Dugan (care, în 1930, tipărea la București o primă monografie consacrată Arboroasei și, împreună cu Arcadie Dugan, dona documentele celor două societăți Arhivelor de la Iași), Dan E. Petrovici și Orest Tofan; autorul apreciază că “Bucovina a fost urmărită de un destin tragic”, dar, în prezent, ea “se salvează prin memorie” și cartea sa este “o memorie în acțiune”. În ultima parte a cărții, a treia, *Anexe*, autorul adaugă lucrării cele mai semnificative documente: programele secției literare, lista cărților din Biblioteca Junimii etc.

Cartea lui Corneliu Crăciun este o realizare relevantă, scrisă cu competență și dragoste pentru Adevărul istoric. Ea rămâne o lucrare de referință pentru cunoașterea istoriei acestei provincii cu destin mioritic.

Mihai Iacobescu